

MEMÒRIA GENERAL DEL PROJECTE DE DECRET PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DE L'INSTITUT DE MEDICINA LEGAL I CIÈNCIES FORENSES DE CATALUNYA

De conformitat amb el que disposa l'article 64.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya s'emet la següent memòria general en relació amb el Projecte de decret, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya (v. 05042023 PD_Reglament_IMLCFC_final. S'annexa).

a) Justificació de la necessitat de la disposició i adequació als fins que es persegueixen

L'any 2001 i en virtut del Decret 302/2001, de 20 de novembre, que també en va aprovar el seu Reglament, es va crear l'Institut de Medicina Legal de Catalunya (actualment Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya), òrgan tècnic al servei de l'Administració de justícia, adscrit al Departament de Justícia, Drets i Memòria (en endavant Departament de Justícia), i depenent de la Secretaria per a l'Administració de Justícia, amb la missió d'auxiliar els jutjats, tribunals i fiscalies i oficines del Registre civil mitjançant la pràctica de proves pericials mèdiques, tant tanatològiques com clíniques i de laboratori, previstes a la normativa vigent de medicina forense. L'Institut es va posar en funcionament 3 de juny de 2002.

Pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, es va aprovar un nou Reglament de l'Institut i es va derogar l'anterior, d'una banda, per establir una organització més àgil i eficaç de l'Institut, adaptada a l'organització territorial del Departament, mitjançant l'establiment de noves divisions territorials i d'àrees més àmplies que els partits judicials que fessin possible una major flexibilitat i una millor adaptació a les necessitats de prestació del servei dins del territori, i de l'altra, per reorganitzar el Servei de Patologia Forense, mitjançant l'establiment de centres de patologia forense a cada territori.

L'any 2016 es va fer palesa la necessitat de modificar de nou l'organització territorial de l'Institut, tot reordenant-ne les divisions núm. 2 i 3, de Barcelona Sud i Barcelona Nord i Catalunya Central, respectivament, per crear-ne una de sola i reorganitzar les respectives àrees territorials. Així mateix, es va engegar un procés de centralització del Servei de Patologia Forense tot concentrant la realització de les autòpsies a la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, que va comportar el tancament del Centre de Patologia Forense de Collserola, i va convertir el Centre de la Ciutat de la Justícia en centre de referència de tots els centres de patologia forense de l'Institut existents al territori. De la mateixa manera, per tal de racionalitzar els recursos existents i assolir un funcionament més eficaç de l'Institut, també es va optar per centralitzar el Servei de Laboratori Forense al Centre de Laboratori de

la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, la qual cosa va suposar suprimir els centres de laboratori de què disposava aleshores l'Institut a la resta del territori.

Tots aquests canvis es van dur a terme mitjançant el Decret 279/2016, de 2 d'agost. Aquesta modificació, així mateix, va recollir els canvis introduïts per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, que va modificar l'article 479.5 de Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial (en endavant, LOPJ), tot afegint a les funcions pròpies dels metges forenses, la d'emetre informes i dictàmens a sol·licitud de particulars, i que també va modificar la denominació dels instituts de medicina legal, que passaven a anomenar-se instituts de medicina legal i ciències forenses.

Amb tot, la medicina forense, com a servei públic, s'ha d'adaptar constantment a les noves necessitats que es presenten en l'àmbit de l'Administració de justícia i ha de donar-hi resposta amb una organització més àgil i eficaç i dotant-la dels mitjans i recursos tècnics que requereixen l'evolució i el desenvolupament de la medicina forense.

Amb l'experiència acumulada dels anys de funcionament de l'Institut, amb el nombre més elevat de metges forenses de tot l'Estat, i un gran nombre de professionals i personal de suport per atendre les tasques assignades, es considera oportú modificar un cop més el seu Reglament per tal d'aconseguir una millor eficàcia i eficiència en el desenvolupament de les seves funcions, i donar així un millor servei públic a l'Administració de justícia i a la ciutadania.

La modificació que ara es proposa reorganitza l'estructura funcional i avança gradualment cap a un aprofundiment en l'estructura i en el desenvolupament de les ciències forenses, i s'adapta als requeriments funcionals i estructurals que suposa la resposta de l'Administració de justícia enfront la violència masclista i les violències sexuals, i adapta així mateix l'organització territorial de l'Institut a les particularitats de la asimetria de la distribució territorial i a l'impuls a l'aprofundiment en el coneixement tècnic i de qualitat de les ciències forenses.

Es manté l'estructura territorial, amb els subdirectors o subdirectores, dependents de la Direcció, però pel que fa als serveis es configuren, uns a nivell de tot Catalunya, el de Laboratori Forense i el de Violència contra Dona i Violències Sexuals (aquest, de nova creació), i els altres dos serveis, el de clínica medicoforense i el de patologia forense, bàsics en tots els instituts de medicina legal i ciències forenses, s'implanten a les divisions territorials de l'Institut. Tanmateix, en el cas de la Divisió de Barcelona Comarques, atesa la seva particular configuració, amb el major nombre de metges i metgesses forenses de tot l'Institut, es creen dos serveis de Clínica Medicoforense, i no es crea el de Patologia Forense, en no disposar de centre de patologia forense i realitzar-se totes les autòpsies al Centre de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat.

La creació dels nous serveis, tant a nivell central com a nivell territorial, ha de comportar una millora de la qualitat pericial degut a l'especialització tècnica i de coneixement en els respectius àmbits, que permeti una transferència continua de coneixement de les novetats

científiques en la matèria, els quals han de ser compartits pels diferents serveis i seccions d'un mateix àmbit, així com han d'arribar a tot el personal implicat en la tasca pericial. Ara bé, en ser l'Institut un òrgan tècnic adscrit al Departament de Justícia, els nous serveis que es creen, no són òrgans actius en el sentit establert a l'article 24.1 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

En l'àmbit de les funcions dels serveis i seccions de clínica medicoforense, destaca la incorporació d'una referència explícita a la violència contra la dona i a les violències sexuals amb la creació d'un servei específic, el primer a l'Estat, de Violència contra la Dona i Violències Sexuals així com de les unitats de valoració forense integral vinculades a l'Institut i distribuïdes territorialment. Aquestes unitats de valoració forense integral estaran integrades per metges o metgesses forenses, psicòlegs i psicòlogues i treballadors i treballadores socials, per garantir l'assistència especialitzada a les víctimes de la violència masclista i de la violència sexual i dissenyar protocols d'actuació global i integral en aquest àmbit.

L'impuls a les ciències forenses també s'estableix amb la referència a les funcions com a font d'informació sanitària i social, que obliga a una col·laboració activa amb les autoritats competents.

Dins l'àmbit de la recerca també s'estableixen disposicions específiques per reforçar la tasca de la Comissió de Formació i Recerca, que haurà d'aprovar tota la que es refereixi a l'activitat o a professionals de l'Institut, i es fa remissió a la normativa específica en la matèria.

En un altre ordre de consideracions, val a dir que un dels criteris que regeixen l'elaboració i la revisió de normes és el de simplificació normativa. L'aplicació d'aquest criteri és una concreció dels principis de necessitat de la regulació i de coherència normativa i fa referència, d'una banda, a la racionalitat de la regulació normativa en el sentit de reduir la quantitat de lleis i de reglaments existents i, de l'altra, a la necessitat de simplificar o reduir el contingut dels textos normatius, per tal d'elaborar normes més clares, amb un llenguatge més senzill i accessible per als destinataris i els afectats per les mesures establertes, i facilitar-ne així el compliment.

Per això, atès que la modificació ara projectada del Reglament de l'Institut és la segona, aquestes raons de simplificació normativa aconsellen refondre en un únic text el contingut substantiu de totes dues disposicions normatives anteriors (el Decret 411/2006 i el Decret 279/2016), al qual s'incorporen les modificacions ara projectades.

Així mateix, es fa constar que el present projecte de decret figura inclòs al Pla normatiu del Govern de la Generalitat per als anys 2021-2023 amb la descripció següent: modernitzar l'organització de la medicina forense a Catalunya amb l'adaptació a la diversitat territorial i als requeriments davant la violència masclista (incorporació de les Unitats de valoració Forense Integral); fomentar el caràcter pluriprofessional de l'Institut de Medicina Legal i Ciències

Forenses de Catalunya, amb la víctima com a eix, així com reforçar la projecció social d'aquest Institut i de la docència i recerca.

Al respecte cal dir que l'article 132 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic de les administracions públiques, que imposa a les administracions públiques l'obligació de fer públic un pla normatiu que contingui les iniciatives legals o reglamentàries que s'hagin d'elevat per a la seva aprovació, es va declarar contrari a l'ordre constitucional per la sentència del Tribunal Constitucional 55/2018, de 24 de maig, i per tant, no aplicable als procediments reglamentaris de l'Administració de la Generalitat.

No obstant això es valora molt positivament la inclusió de la iniciativa normativa en el Pla normatiu, per tal com, d'acord amb la doctrina de la Comissió Jurídica Assessora posterior a la dita sentència (per tots, veieu el Dictamen 248/2020, de 22 d'octubre), la planificació normativa és un instrument de bona pràctica al servei de la seguretat jurídica, tal com recullen les millors pràctiques en aquesta matèria presents en l'ordenament europeu i el dret comparat, de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible i fàcil de conèixer i comprendre per als ciutadans i els agents socials.

b) Marc normatiu en què s'insereix la proposta de disposició reglamentària

Com ja s'ha dit, l'aleshores anomenat Institut de Medicina Legal de Catalunya es va crear mitjançant el Decret 302/2001, de 20 de novembre. El fet cert, però, és que es tracta d'un òrgan tècnic previst a normativa de caràcter estatal, això és, a la LOPJ i altres disposicions que la despleguen (per totes el Reglament dels instituts de medicina legal i ciències forenses aprovat pel Reial decret 144/2023, de 28 de febrer).

En efecte, la LOPJ és la norma que preveu l'existència dels instituts de medicina legal i ciències forenses, tot definint les funcions dels metges forenses i emmarcant les seves activitats en els dits instituts, dels quals en depenen. Concretament, l'article 479.2 estableix que n'existeix un a cada ciutat on tingui la seva seu oficial un tribunal superior de justícia, i l'apartat 3 del mateix article afegeix que mitjançant un reial decret, a proposta del ministre de Justícia i amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes que han rebut els traspassos de mitjans per al funcionament de l'Administració de justícia, com és el cas de Catalunya, s'han de determinar les normes generals d'organització i funcionament dels instituts de medicina legal i ciències forenses i d'actuació dels metges forenses i de la resta del personal funcionari o laboral que hi està adscrit. El Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma poden dictar, en l'àmbit de les seves competències respectives, les disposicions pertinents per al seu desplegament i aplicació.

En aquest sentit, en el seu moment, el Reial decret 386/1996, d'1 de març, va ser la disposició que va determinar les normes generals d'organització i funcionament dels instituts de medicina legal i ciències forenses i va aprovar el seu Reglament, tot habilitant el Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes, per dictar, en l'àmbit de les seves

competències respectives, les disposicions pertinents per al seu desenvolupament i aplicació. En aquest context, com ha quedat dit, l'any 2001 pel Decret 302/2001, de 20 de novembre, es va crear l'Institut de Medicina Legal de Catalunya i se'n va aprovar el seu primer Reglament, i l'Institut va començar a funcionar al juny de 2002.

El Reial decret 386/1996, d'1 de març tanmateix ha estat recentment derogat per Reial decret 144/2023, de 28 de febrer, que ara és la norma estatal de referència.

L'article 1 del nou Reglament estatal de 2023 defineix els instituts de medicina legal i ciències forenses com a òrgans tècnics adscrits al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competències assumides en matèria de justícia, la missió principal dels quals és auxiliar l'Administració de justícia en l'àmbit de les seves disciplines científiques i tècniques.

Diversos preceptes del Reglament estatal remeten a la norma de creació de cada institut que d'acord amb l'article 2.4 correspon al Ministeri de Justícia o a la comunitat autònoma que hagi rebut els traspassos de mitjans per al funcionament de l'Administració de justícia, amb el benentès que les normes de creació n'han d'establir la seu, l'àmbit territorial i desplegar la seva estructura i competència.

El nou Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya ara projectat s'insereix en tot aquest marc normatiu.

c) Relació de les disposicions afectades pel projecte de disposició reglamentària i la taula de vigències i derogacions resultants

Com s'ha apuntat a l'apartat a) d'aquesta memòria, i per tal com el Reglament de l'Institut, aprovat pel Decret 411/2006, ja va ser objecte d'una primera modificació pel Decret 279/2016, i l'ara projectada és la segona, s'ha optat per refondre en un text únic el contingut substantiu de totes dues disposicions normatives, al mateix temps que s'incorporen les modificacions ara projectades.

Consegüentment es deroguen el Decret 302/2001, de 20 de novembre, tret del seu article 1 que és el que pròpiament va crear l'Institut, el Decret 411/2006, de 31 d'octubre, i el Decret 279/2016, de 2 d'agost.

d) Competència de la Generalitat sobre la matèria

Tal com resulta de l'exposat a l'apartat b) d'aquesta memòria, d'acord amb la LOPJ i el Reglament estatal dels instituts de medicina legal i ciències forenses, la creació dels instituts correspon a les comunitats autònomes que hagin rebut els traspassos de mitjans per al funcionament de l'Administració de justícia.

Al seu torn, la competència de la Generalitat per crear i desenvolupar l'estructura, el personal, el funcionament, etc. de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya deriva dels traspassos rebuts en matèria de justícia.

Va ser l'any 1996 que la Generalitat va rebre de l'Estat els traspassos de funcions i serveis en matèria de provisió dels mitjans materials i econòmics al servei de l'Administració de justícia a Catalunya que, en el cas dels instituts de medicina legal i ciències forenses, es va fer pel Reial decret 409/1996, d'1 de març, que va ampliar els serveis traspassats a la Generalitat mitjançant els reials 966/1990, de 20 de juliol, 1553/1994, de 8 de juliol, i 1905/1994, de 23 de setembre. Les funcions i serveis així traspassats es van assignar en aquell moment al Departament de Justícia mitjançant el Decret 129/1996, de 16 d'abril. Tanmateix actualment aquesta atribució de competència al Departament de Justícia deriva de l'article 3.14.1 del Decret 184/2022, de 10 d'octubre, de denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que estableix que corresponen al Departament de Justícia, Drets i Memòria les funcions relacionades amb l'Administració de justícia a Catalunya i la seva modernització. Al seu torn, l'article 62.3.f del Decret 47/2022, de 15 de març, de reestructuració del Departament de Justícia, incardina l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya dins l'estructura de la Secretaria per l'Administració de Justícia, amb les funcions i l'estructura que preveu la seva normativa específica.

Ultra els preceptes esmentats, la competència de la Generalitat sobre la matèria dimana de l'article 104 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya que reconeix la competència de la Generalitat sobre els mitjans materials de l'Administració de justícia, i de l'article 105 que estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial, determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i serveis de suport als òrgans jurisdiccionals, la qual cosa inclou els instituts i serveis de medicina forense i toxicologia.

També l'article 37.1 de LOPJ empara la competència de la Generalitat sobre la matèria, per tal com d'acord amb aquest precepte correspon a l'òrgan competent de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia proveir els jutjats i tribunals dels mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva funció amb independència i eficàcia.

e) Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

La Llei 26/2010 estableix que els projectes de disposició reglamentària que afecten els drets o interessos legítims dels ciutadans se sotmeten al tràmit d'audiència de les persones interessades i es posa a disposició d'aquestes la documentació preceptiva (art. 67.1) i que el tràmit d'audiència als ciutadans establert per l'article 67 no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions

orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen (article 67.6).

En aquest sentit, es constata no només que la disposició projectada no afecta drets o interessos legítims dels ciutadans, sinó que se circumscriu a l'àmbit intern de funcionament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya i té un caràcter marcadament autoorganitzatiu. Per aquest motiu, i per aplicació del que disposa l'article 67.6 de la Llei 26/2010, es considera que no procedeix l'obertura del dit tràmit.

Amb tot, i a pesar que no afecta l'àmbit de les seves competències, es considera oportú traslladar el projecte al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la Fiscalia Superior de Catalunya i a la Secretaria de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en la mesura que totes tres institucions són representatives dels diferents estaments de l'Administració de justícia a Catalunya.

f) Informació pública

Pel que fa al tràmit d'informació pública, l'article 68.1 de la Llei 26/2010 estableix que els projectes de disposició reglamentària es poden sotmetre a informació pública per un termini no inferior a quinze dies hàbils, que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades així ho justifiquen.

Atès el contingut substantiu de la disposició projectada – de caire organitzatiu- no és necessari habilitar aquest tràmit especial d'al·legacions.

g) Altres tràmits participatius: negociació sindical, consulta pública prèvia i participació ciutadana.

1. Negociació sindical

Pel que fa a la participació sindical, vistes les matèries que d'acord amb l'article 37.1 del Text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, han de ser objecte de negociació, i quin és el contingut de la disposició projectada (organitzatiu), no procedeix la negociació amb les organitzacions sindicals més representatives de l'àmbit de l'Administració de justícia a Catalunya.

Convé recordar aquí la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'11 de juny de 2009 que, en el recurs contenciós administratiu núm. 717/2006 interposat per l'organització sindical Federació de Serveis Públics de CCOO de Catalunya, contra el Decret 411/2006, va desestimar la pretensió anul·la tòria de l'organització recurrent que objectava que no s'havia dut a terme el tràmit de negociació amb les organitzacions sindicals, tot invocant la sentència el caràcter netament organitzatiu de la disposició i la potestat organitzativa de l'Administració (FJ 3 i 4).

2. Participació ciutadana i transparència.

D'ençà de l'aprovació de la Llei 39/2015, la normativa reguladora del procediment d'elaboració de les normes afegeix als tràmits tradicionals d'audiència i informació pública en els termes avantdits dels art. 67 i 68 de la Llei 26/2010, i 36.4 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, dues noves vies de participació, amb la introducció de nous tràmits de consulta en una fase anterior a l'audiència i la informació pública: una consulta preceptiva prèvia a l'elaboració de la norma (article 133.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques) i un procés participatiu obert en el moment inicial del procediment un cop ja s'ha elaborat la norma (article 69 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern).

2.1 Consulta pública prèvia (article 133.1 de la Llei 39/2015)

Quant a la consulta pública prèvia que estableix l'article 133.1 de la Llei 39/2015, de nou la STC 55/2018, va considerar aquest tràmit –però no la forma com s'ha de realitzar– com a part de les bases del règim jurídic de les administracions públiques. La STC va declarar que bona part de l'article 133 és contrari a l'ordre constitucional de competències, de manera que les previsions de l'article 133 que van més enllà del primer incís de l'apartat 1 (“Amb caràcter previ a l'elaboració del projecte [...] de reglament, s'ha de substanciar una consulta pública”) i de la referència del paràgraf primer de l'apartat 4 (raons que habiliten per a ometre els tràmits de consulta, audiència i informació públiques: “Es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques que preveu aquest article en el cas de normes pressupostàries o organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades, o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin”) desborden allò que és bàsic i vulneren les competències de la Generalitat de Catalunya, i, per consegüent, no resulten aplicables a l'elaboració de reglaments en l'àmbit de les seves competències.

Sens perjudici d'això anterior, l'article 66 bis de la Llei 26/2010, regula amb caràcter exhaustiu la participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries, i s'hi concreta que, prèviament a l'elaboració del text d'una disposició reglamentària, s'ha de fer una consulta pública a la ciutadania per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat, i que la consulta s'ha de dur a terme en relació amb l'avaluació preliminar de la iniciativa, la qual ha de tenir el contingut mínim que determina el propi article 66 bis. Pel que ara interessa, l'apartat 3.a de l'article 66 bis determina que es pot prescindir d'aquest tràmit de consulta prèvia si el contingut de la iniciativa que es considera d'aprovar és organitzatiu.

Així doncs, en el cas del present Projecte de decret, en tant que es tracta d'una disposició amb un contingut organitzatiu, es pot prescindir i així s'ha fet, del referit tràmit de consulta prèvia.

2.2 Participació ciutadana (article 69 de la Llei 19/2014)

Quant al tràmit de participació ciutadana que estableix l'article 69 de la Llei 19/2014, la Comissió Jurídica Assessora s'ha pronunciat sobre la necessitat de fer-ne una valoració en el moment inicial de tota iniciativa normativa. Així, en el Dictamen 30/2017, ha dit que "Si bé, com s'ha assenyalat, la unitat impulsora de la norma ha complert l'obligació de difondre informació que imposa la normativa de transparència, no consta en canvi en la memòria general ni en cap altre document de l'expedient que l'Administració hagi valorat i ponderat la pertinència o no d'obrir, des de l'inici del procediment, el tràmit de participació ciutadana en l'elaboració de les normes al qual es refereix l'article 69 de la Llei 19/2014. La Comissió Jurídica Assessora ha assenyalat en diverses ocasions, entre d'altres, en els dictàmens 224/2016 i 241/2016, la necessitat que l'Administració instructora incorpori en la memòria general una valoració sobre les raons que han portat a obrir o no obrir aquest tràmit participatiu, als efectes previstos en l'article 69.1 de la Llei 19/2014".

Atenent el criteri de la Comissió Jurídica Assessora, es fa constar que els mateixos motius que justifiquen que no s'obri el tràmit de consulta pública prèvia, això és, el caràcter merament organitzatiu de la disposició projectada, justifiquen que tampoc no es consideri necessari obrir el tràmit de participació ciutadana que estableix l'article 69 de la Llei 19/2014, sens perjudici igualment del tràmit d'audiència que sí es preveu en els termes avantdits.

La secretària per a l'Administració de Justícia

Annex

DECRET / , de , de , pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya

L'article 105 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya disposa que correspon a la Generalitat, d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial, determinar la creació, el disseny, l'organització, la dotació i la gestió de les oficines judicials i dels òrgans i els serveis de suport als òrgans jurisdiccionals, incloent-hi la regulació de les institucions, els instituts i els serveis de medicina forense i de toxicologia.

L'any 2001 es va crear l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, en virtut del Decret 302/2001, de 20 de novembre, que també en va aprovar el seu Reglament. L'Institut es configurava, així, com un òrgan tècnic al servei de l'Administració de justícia, adscrit al Departament de Justícia, Drets i Memòria que té com a missió auxiliar els jutjats, tribunals i fiscalies mitjançant la pràctica de proves pericials mèdiques, tant tanatològiques com clíniques i de laboratori, previstes a la normativa vigent de medicina forense.

La posada en marxa de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, el 3 de juny de 2002, va suposar un canvi molt important en l'organització i gestió de la medicina forense.

El desplegament orgànic i funcional de l'Institut va fer necessari l'any 2006 modificar el Reglament inicial i fer-ne una adaptació a les necessitats de l'Administració de justícia. La modificació es va fer mitjançant l'aprovació d'un nou Reglament pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, que derogava l'anterior i que establia una organització més àgil i eficaç, adaptada a l'organització territorial del Departament de Justícia, Drets i Memòria tot creant àrees més àmplies que els partits judicials, i amb una millor dotació dels mitjans i recursos tècnics que requerien l'evolució i el desenvolupament de la medicina forense.

Mitjançant el Decret 279/2016, de 2 d'agost, es va modificar de nou el Reglament de l'Institut, per tal d'adaptar l'organització territorial de l'Institut a la nova organització del Departament de Justícia, Drets i Memòria i alhora reorganitzar el Servei de Patologia Forense, amb l'establiment d'un sol centre de patologia de tot l'àmbit de Barcelona, i el Servei de Laboratori Forense, amb la seva centralització a Barcelona per tal de racionalitzar recursos i donar un millor servei. El Decret 279/2016, de 2 d'agost, també va recollir els canvis introduïts per la Llei orgànica 7/2015, de 21 de juliol, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que va afegir entre les funcions pròpies dels metges o metgesses forenses l'emissió d'informes i dictàmens a sol·licitud de particulars i va modificar la denominació dels instituts de medicina legal, que passaven a anomenar-se instituts de medicina legal i ciències forenses.

Amb tot, la medicina forense, com a servei públic, s'ha d'adaptar constantment a les noves necessitats que es presenten en l'àmbit de l'Administració de justícia i ha de donar-hi resposta

amb una organització més àgil i eficaç i amb la dotació dels mitjans i recursos tècnics que requereixen l'evolució i el desenvolupament de la medicina forense.

Amb l'experiència acumulada dels anys de funcionament de l'Institut, amb el nombre més elevat de metges o metgesses forenses de tot l'Estat, i un gran nombre de professionals i personal de suport per atendre les tasques assignades, es considera oportuna una modificació del seu Reglament per tal d'aconseguir una millor eficàcia i eficiència en el desenvolupament de les seves funcions, i donar així un millor servei públic a l'Administració de justícia i a la ciutadania.

La modificació que ara es proposa reorganitza l'estructura funcional i avança gradualment cap a un aprofundiment en l'estructura i en el desenvolupament de les ciències forenses, i s'adapta als requeriments funcionals i estructurals que suposa la resposta de l'Administració de justícia enfront la violència masclista i les violències sexuals, i a les particularitats de la asimetria de la distribució territorial i a l'impuls a l'aprofundiment en el coneixement tècnic i de qualitat de les ciències forenses.

Es manté l'estructura territorial, amb els subdirectors o subdirectores, dependents de la Direcció, però pel que fa als serveis es configuren, uns a nivell de tot Catalunya, el de Laboratori Forense i el de Violència contra Dona i Violències Sexuals, i els altres dos serveis, de clínica medicoforense i de patologia forense, bàsics en tots els instituts de medicina legal i ciències forenses, s'implanten a les divisions territorials de l'Institut. Tanmateix, en el cas de la Divisió de Barcelona Comarques, atesa la seva particular configuració, amb el major nombre de metges o metgesses forenses de tot l'Institut, es creen dos serveis de Clínica Medicoforense, i no es crea el de Patologia Forense, en no disposar de centre de patologia forense i realitzar-se totes les autòpsies al Centre de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat.

La creació dels nous serveis, tant a nivell central com a nivell territorial, ha de comportar una millora de la qualitat pericial degut a l'especialització tècnica i de coneixement en els respectius àmbits, que permeti una transferència continua de coneixement de les novetats científiques en la matèria, els quals han de ser compartits pels diferents serveis i seccions d'un mateix àmbit, així com han d'arribar a tot el personal implicat en la tasca pericial. En ser l'Institut un òrgan tècnic adscrit al Departament de Justícia, els nous serveis que es creen, no són òrgans actius en el sentit establert a l'article 24.1 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

En l'àmbit de les funcions dels serveis i seccions de clínica medicoforense, destaca la incorporació d'una referència explícita a la violència contra la dona i a les violències sexuals amb la creació d'un servei específic, de Violència contra la Dona i Violències Sexuals així com de les unitats de valoració forense integral vinculades a l'Institut distribuïdes territorialment. Aquestes unitats de valoració forense integral, estaran integrades per metges o metgesses forenses, psicòlegs i psicòlogues i treballadors i treballadores socials, per garantir l'assistència

especialitzada a les víctimes de la violència masclista i de la violència sexual i dissenyar protocols d'actuació global i integral en aquests casos. L'impuls a les ciències forenses també s'estableix amb la referència a les funcions com a font d'informació sanitària i social, que obliga a una col·laboració activa amb les autoritats competents,- Dins l'àmbit de la recerca també s'estableixen disposicions específiques per reforçar la tasca de la Comissió de Formació i Recerca, que n'haurà d'aprovar tota la que es refereixi a activitat o a professionals de l'Institut, i es fa remissió a la normativa específica en la matèria.

Un dels criteris que regeixen l'elaboració i la revisió de normes és el de simplificació normativa. L'aplicació d'aquest criteri és una concreció dels principis de necessitat de la regulació i de coherència normativa i fa referència, d'una banda, a la racionalitat de la regulació normativa en el sentit de reduir la quantitat de lleis i de reglaments existents i, de l'altra, a la necessitat de simplificar o reduir el contingut dels textos normatius, per tal d'elaborar normes més clares, amb un llenguatge més senzill i accessible per als destinataris i els afectats per les mesures establertes, i facilitar-ne així el compliment. Escau, per tant, reduir textos normatius, consolidant, codificant o refonent normes successivament modificades, i evitar-ne la dispersió.

Atès que la modificació ara projectada del Reglament de l'Institut aprovat pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, és la segona, per tal com que el dit Decret ja va ser objecte d'una primera modificació mitjançant el Decret 279/2016, de 2 d'agost, les raons de simplificació normativa exposades aconsellen ara refondre en un únic text el contingut substantiu de totes dues disposicions normatives, al mateix temps que s'incorporen les modificacions ara projectades.

Aquest Decret s'ajusta així mateix als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, i als principis de seguretat jurídica, transparència i eficiència, que es recullen a l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, com a principis de bona regulació. En efecte, aquest Decret és l'instrument necessari per aprovar un nou Reglament de l'Institut, i conté les previsions imprescindibles per complir amb els objectius que impulsen la modificació, perquè es configura una nova estructura organitzativa més eficient i alhora s'impulsa el coneixement tècnic i de qualitat de les ciències forenses. Alhora, procedeix a una simplificació normativa, amb la refosa en un únic text de diverses disposicions normatives. En la tramitació del Decret s'ha respectat el règim de transparència. A l'últim, cal destacar que el marc normatiu que resulta de l'aprovació d'aquesta disposició normativa s'adequa als principis generals relatius a la qualitat normativa que preveu l'article 62 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb el que estableix l'article 26.e) de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

Per tot això, a proposta de la consellera de Justícia, Drets i Memòria i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Article únic

Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya
S'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposicions addicionals

Primera

Canvis de denominació

La Secció de Psiquiatria passa a denominar-se Secció de Psiquiatria Forense

La Secció d'Anatomia Forense passa a denominar-se Secció d'Anatomia i Antropologia Forense

La Comissió de Docència i Investigació passa a denominar-se Comissió de Formació i Recerca.

Segona

Supressió d'òrgans

Se suprimeix el Servei de Documentació Forense i la Secció de Laboratori Forense.

Disposició transitòria

Règim d'adaptació de llocs de treball actuals a la nova estructura

1. Les persones que ocupen els llocs de treball de comandament dels òrgans modificats per aquest Decret continuaran exercint les seves funcions respectives, dins l'àmbit de la divisió a la qual estiguin adscrits, mentre no se n'adaptin els nomenaments o es proveeixin, si escau, els llocs de treball, d'acord amb l'estructura regulada.

2. El personal funcionari i la resta de personal que resultin afectats per les modificacions orgàniques d'aquest Decret continuaran percebent la totalitat de les seves retribucions, amb càrrec als crèdits als quals s'imputaven, fins que s'adoptin les disposicions de desplegament d'acord amb la normativa vigent i es duguin a terme les adaptacions pressupostàries i de relacions de llocs de treball corresponents.

3. Les previsions de l'article 15.3 del Reglament són d'aplicació en el moment en què s'implementi de manera efectiva la corresponent relació de llocs de treball.

Disposició derogatòria

Es deroguen:

El Decret 302/2001, de 20 de novembre, pel qual es crea l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, tret del seu article 1.

El Decret 411/2006, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya

El Decret 279/2016, de 2 d'agost, pel qual es modifica el Reglament de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, aprovat pel Decret 411/2006, de 31 d'octubre, i la seva denominació com a Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

Disposicions finals

Primera

Desplegament

Es faculta el conseller o consellera competent en matèria de justícia per dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquest Decret.

Segona

Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona,

Pere Aragonès i Garcia

President de la Generalitat de Catalunya

Gemma Ubasart i González

Consellera de Justícia, Drets i Memòria

Reglament de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya

Capítol 1

Disposicions generals

Article 1

Naturalesa i funcions

1.1 L'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya és un òrgan tècnic al servei de l'Administració de justícia, adscrit al Departament de Justícia, Drets i Memòria i dependent de la Secretaria per a l'Administració de Justícia.

1.2 Les despeses que es requereixen per al seu funcionament s'inclouen en el pressupost del Departament de Justícia.

1.3 L'Institut té les funcions següents:

a) L'assistència tècnica als jutjats, tribunals i fiscalies en les matèries pròpies de la seva disciplina professional mitjançant l'emissió d'informes i dictàmens en el marc del procés judicial o en les actuacions d'investigació criminal o de qualsevol naturalesa que es demanin.

b) L'assistència tècnica al Registre Civil en les matèries pròpies de la seva disciplina professional mitjançant l'emissió d'informes i dictàmens en els terminis que s'estableixin.

c) La col·laboració amb organismes no judicials per motius d'interès general, d'acord amb les instruccions establertes pel Departament de Justícia, Drets i Memòria, en les condicions que es determinen reglamentàriament o en el marc de possibles acords o convenis.

d) L'emissió d'informes i dictàmens, a sol·licitud de particulars en les condicions que es determinin reglamentàriament.

e) La realització d'activitats de formació, docència, investigació o col·laboració relacionades amb la medicina forense en les matèries de la seva disciplina professional, en les condicions que es determinin reglamentàriament o, per motius d'interès general, d'acord amb les instruccions del Departament de Justícia, Drets i Memòria en el marc de convenis o acords.

1.4 No es pot realitzar a les dependències ni amb els recursos de l'Institut cap activitat tanatològica ni pericial privades, a excepció d'aquells informes i dictàmens a sol·licitud de particulars previstos a l'apartat d) de l'article 479.5 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i en els termes i les condicions previstes reglamentàriament.

1.5 En les seves funcions tècniques, l'Institut té un caràcter independent i emet els seus informes d'acord amb les regles d'investigació científica que considera adequades i les que es determinin en els seus protocols, guies o recomanacions.

1.6. A més de les anteriors funcions, l'Institut també du a terme funcions de font d'informació sanitària i social, en col·laboració i coordinació amb les autoritats, administracions i institucions competents en matèria de prevenció, promoció de la salut i de benestar social.

Article 2

Àmbit territorial i seu

2.1 L'àmbit territorial de l'Institut és el que correspon al territori de Catalunya.

2.2 L'Institut té la seu a la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat.

Article 3

Estructura de l'Institut

3.1 L'Institut s'estructura jeràrquicament en els òrgans directius següents:

- a) La Direcció de l'Institut.
- b) El Consell de Direcció
- c) Les subdireccions.

3.2 L'Institut s'estructura territorialment en divisions.

3.3 L'Institut s'organitza en serveis, seccions i unitats, amb la dependència i àmbits territorials establerts en aquest Reglament.

3.4 L'Institut compta amb una Gerència que s'encarrega del funcionament i gestió administrativa dels seus mitjans personals, materials i econòmics.

Capítol 2

Òrgans directius

Article 4

El director o directora

4.1 El lloc de director o directora de l'Institut, dependent de la Secretaria per a l'Administració de Justícia, es proveeix, mitjançant el sistema de lliure designació, entre personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses.

4.2 El mandat del lloc de director o directora s'estendrà a un termini de cinc anys, renovable, en el seu cas, per terminis iguals.

4.3 Correspon a la conseller o consellera competent en matèria de justícia convocar i resoldre la convocatòria de provisió del lloc de director o directora de l'Institut.

4.4 El director o directora de l'Institut està alliberat de les funcions que li correspondria realitzar en la seva condició de metge o metgessa forense.

4.5 3. En cas de vacant, absència o malaltia, el director o directora de l'Institut és substituït/da pel subdirector o subdirectora de la Divisió núm. 1 i, en el seu defecte, pel subdirector o subdirectora de la Divisió núm. 2.

Article 5

Funcions de la Direcció

Corresponen a la Direcció les funcions següents:

- a) Exercir la representació de l'Institut.
- b) Formular el pla anual d'actuació i elaborar la proposta de necessitats de recursos de l'Institut i presentar-los a la Secretaria per a l'Administració de Justícia.
- c) Coordinar, assignar i vetllar pel compliment dels treballs que s'han de realitzar per part del personal mèdic forense i de la resta de personal dependent de l'Institut.
- d) Establir els criteris d'organització dels torns de guàrdia, a proposta dels subdirectors o subdirectores i escoltat el Consell de Direcció de l'Institut.
- e) Coordinar i validar els torns de guàrdia dels metges o metgesses forenses

- f) Vetllar pel compliment de les obligacions inherents al lloc de treball i al compliment de la jornada de treball.
- g) Vetllar pel bon funcionament dels serveis.
- h) Impulsar i vetllar pel compliment dels mitjans i sistemes TIC establerts pel Departament de Justícia, Drets i Memòria i les administracions, i per la millora i promoció de la digitalització dels processos.
- i) Implantar i promoure la millora dels processos de l'Institut orientats a la millora de la qualitat de l'activitat i el servei pericial.
- j) Vetllar per la deguda atenció als usuaris, al públic i a la ciutadania en general, dins del marc del compliment dels valors ètics i deontològics.
- k) Sol·licitar a les autoritats competents la incoació d'expedients disciplinaris respecte del personal destinat a l'Institut.
- l) Proposar a l'òrgan competent en matèria de personal del Departament de Justícia, Drets i Memòria les modificacions de la relació de llocs de treball de l'Institut.
- m) Presidir la Comissió de Formació i Recerca de l'Institut i nomenar, si escau, la persona en qui delegui.
- n) Proposar a l'òrgan competent en matèria de personal del Departament de Justícia, Drets i Memòria les mesures adients, d'acord amb la legislació aplicable, per tal d'atendre les necessitats del servei.
- ñ) Acordar, un cop consultat l'òrgan competent en matèria de personal de la Secretaria per a l'Administració de Justícia, de forma justificada, quan ho requereixen les necessitats del servei, que el personal de l'Institut presti serveis en àrees territorials diferents d'aquella a la qual es troba adscrit.
- o) Potenciar l'especialització i capacitació específica dels metges o metgesses forenses en les diferents àrees temàtiques de la medicina forense.
- p) Proposar i sol·licitar l'acreditació com a unitat docent per la formació sanitària especialitzada, escoltat el Consell de Direcció i amb l'autorització prèvia de la persona titular de la Secretaria per a l'Administració de Justícia
- q) Vetllar perquè l'Institut exerceixi les seves funcions amb perspectiva de gènere, de manera que tinguin en compte les característiques anatòmiques, fisiològiques, culturals i psicosocials específiques de les dones i llurs necessitats.
- r) Participar en el Ple del Consell Medicoforense quan li correspongui reglamentàriament i sotmetre a aquest Consell aquelles qüestions en matèria pericial, docent, de difusió, d'investigació i de qualitat que es plantegin a l'Institut a proposta del Consell de Direcció.
- s) Elaborar el Pla d'Actuació de coordinació amb Protecció Civil, i declarar, en el seu cas, l'activació del protocol de successos amb víctimes múltiples conjuntament amb la persona responsable de policia científica.
- t) Participar en la Comissió Tècnica Nacional de Successos amb Víctimes Múltiples.
- u) Exercir la resta de les funcions que li atribueix aquest Reglament i la resta de normativa vigent en matèria de medicina forense o qualsevol altra que li encarregui la persona titular de la Secretaria per a l'Administració de Justícia d'acord amb la normativa anterior.

Article 6

Règim jurídic dels actes administratius del director o directora

Els actes administratius del director o directora de l'Institut no exhaureixen la via administrativa i poden ser objecte de recurs de conformitat amb el que preveu la legislació sobre procediment administratiu.

Article 7

El Consell de Direcció

7.1 El Consell de Direcció està format pels membres següents:

- a) El director o la directora, que el presideix.
- b) La persona titular de la Secretaria per a l'Administració de Justícia.
- c) Els subdirectors o les subdirectores.
- d) Els o les caps dels serveis de Laboratori Forense i de Violència contra la Dona i Violències Sexuals.
- e) Els o les caps dels serveis de Patologia Forense i de Clínica Medico Forense amb més antiguitat respectivament.
- f) Tres professionals de l'Institut, dels quals dos han de ser metges o metgesses forenses, com a membres electius o electives, els o les quals són designades d'acord amb el que preveu l'article 9.
- g) El o la gerent de l'Institut, que assisteix a les reunions del Consell de Direcció amb veu però sense vot i actua com a secretari o secretària del Consell.

7.2 En cas vacant, absència o malaltia del director o la directora, presideix el Consell el subdirector o subdirectora amb més antiguitat al Consell de Direcció.

7.3 Els subdirectors o subdirectores, en cas d'impossibilitat d'assistir a les reunions, poden delegar la seva representació i vot en una altra persona membre.

Article 8

Funcions del Consell de Direcció

Les funcions del Consell de Direcció són les següents:

- a) Assessorar el director o directora en l'exercici de les seves funcions.
- b) Realitzar propostes i col·laborar amb el director o directora en la coordinació dels treballs desenvolupats per l'Institut.
- c) Aprovar, a proposta del director o directora, el pla d'actuació de l'Institut i cooperar en el seu disseny.
- d) Proposar la modificació de les àrees territorials de l'Institut.
- e) Aprovar els protocols d'actuació que presenti el director o directora.
- f) Ser informat, i en seu cas, aprovar, els criteris, directrius tècniques i pautes d'actuació més rellevants establertes pels caps de servei.
- g) Aprovar la proposta de criteris d'organització dels torns de guàrdia establerts pel director o directora.
- h) Proposar i seleccionar les persones que formen part de la Comissió de Formació i Recerca.
- i) Proposar i seleccionar les persones que formen part del Comitè de Seguiment del Codi Ètic de l'Institut.

j) Proposar a la Direcció aquelles qüestions de caràcter científic-tècnic en matèria pericial, docent, de difusió, d'investigació i de qualitat que hagin de ser traslladades al Consell Medicoforense.

k) Exercir les altres funcions que li atribueixen aquest Reglament i la resta de normativa vigent en matèria de medicina forense.

Article 9

Membres electius o electives del Consell de Direcció

9.1 El conseller o consellera competent en matèria de justícia convoca l'elecció dels professionals que integren el Consell de Direcció en el moment en què finalitza el termini pel qual van ser elegits, i determina mitjançant ordre les normes que han de regir el procés d'elecció, una vegada escoltat el Consell de Direcció.

Són electors i elegibles els professionals titulars que prestin serveis a l'Institut, tret dels membres nats del Consell de Direcció.

Les tres persones candidates que obtenen major nombre de vots són designades membres electes del Consell de Direcció pel conseller o consellera competent en matèria de justícia. En cas d'empat és designat el professional amb més antiguitat.

9.2 Els membres electius o electives del Consell de Direcció són elegits per un període de quatre anys.

9.3 En el cas que es produeixi alguna vacant com a conseqüència de renúncia, per manca sobrevinguda del requisit de prestar serveis a l'Institut, o per accedir al Consell de Direcció en qualitat de membre nat, el conseller o consellera competent en matèria de justícia designarà com a membre electiu o electiva del Consell el següent candidat o candidata de la llista seguint l'ordre de puntuació obtinguda, sempre que aquest o aquesta presti serveis a l'Institut, pel temps que resti fins a la finalització del mandat a què es refereix la convocatòria.

9.4. El procés d'elecció dels professionals que integren el Consell de Direcció es portarà a terme per mitjans electrònics.

Article 10

Finalització del mandat dels membres del Consell de Direcció

10.1 S'entén que finalitza el mandat dels membres del Consell de Direcció:

En el cas del director o directora, els subdirectors o les subdirectores i els o les caps de servei, pel cessament en el càrrec que els confereix aquesta qualitat.

En el cas dels membres electius o electives, pel transcurs del temps pel qual van ser elegits, per renúncia i per manca sobrevinguda del requisit de prestar serveis a l'Institut.

Si el mandat finalitza pel transcurs del temps pel qual van ser elegides, les persones afectades mantindran la seva condició de membres del Consell de Direcció fins que es designin els nous membres electius.

Si el mandat finalitza per renúncia o per manca sobrevinguda del requisit de prestar serveis a l'Institut, es procedirà d'acord amb el que preveu l'article 9.3.

10.2 Si alguna de les persones que accedeixen al Consell de Direcció com a membres nats ha estat designada prèviament com a membre electiu o electiva, cessarà en aquesta darrera condició i es procedirà d'acord amb el que estableix l'article 9.3 d'aquest Reglament.

Article 11

Règim de funcionament del Consell de Direcció

11.1 El Consell de Direcció es reuneix en sessió ordinària dues vegades a l'any a convocatòria del director o directora, i en sessió extraordinària sempre que ho decideixi el director o directora o a instàncies d'una tercera part dels seus membres

11.2 L'ordre del dia de les sessions l'ha de fixar el director o directora, tenint en compte les peticions dels membres del Consell, i s'ha de trametre juntament amb la convocatòria, i, si escau, amb la documentació oportuna, amb una antelació mínima de dos dies llevat de cas d'urgència apreciada pel director o directora, cosa que s'ha de fer constar en la mateixa convocatòria.

11.3 Per a la constitució vàlida del Consell, cal que hi assisteixin el director o directora, el secretari o secretària o persona que la substitueixi i la meitat, com a mínim, de les persones que l'integren.

11.4 El nombre d'integrants del Consell de Direcció s'entén, a tots els efectes, que és en cada moment el de persones efectivament designades.

11.5 Els acords s'adopten per majoria simple de vots. Els membres del Consell tenen el deure de confidencialitat respecte a les deliberacions. Els acords que s'adopten es donen a conèixer en la forma que determina el Consell.

11.6 En cas d'empat decideix el vot de qualitat del director o directora de l'Institut.

11.7 En tot allò que no preveu el present Reglament, el Consell es regeix per la normativa reguladora dels òrgans col·legiats d'aplicació en l'àmbit de Catalunya i per les seves normes de funcionament intern.

Article 12

Els subdirectors o subdirectores

12.1 Els llocs de subdirector o subdirectora, que depenen del director o directora de l'Institut, es proveeixen, mitjançant el sistema de lliure designació, entre personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses.

12.2 El mandat del lloc de subdirector o subdirectora s'estendrà a un termini de cinc anys, renovable, en el seu cas, per terminis iguals.

12.2 Correspon al conseller o consellera competent en matèria de justícia convocar i resoldre la convocatòria de provisió dels llocs de subdirector o subdirectora territorial de l'Institut.

12.3 El director o directora de l'Institut, escoltat el Consell de Direcció, pot autoritzar l'alliberament parcial o total de les activitats com a metges o metgesses forenses que corresponguin a algun dels subdirectors o subdirectores.

12.4 En cas de vacant, absència o malaltia, el subdirector o subdirectora de l'Institut serà substituït/da pel cap de servei amb més antiguitat de la divisió.

Article 13

Funcions de les subdireccions

Cada subdirecció, en l'àmbit de la divisió territorial que li correspon, té les funcions següents:

a) Representar l'Institut.

- b) Executar el pla anual d'actuació de l'Institut.
- c) Dirigir i organitzar el personal, sota les directrius del director o directora, i exercir les facultats d'inspecció.
- d) Auxiliar el director o directora de l'Institut en l'exercici de les seves funcions.
- e) Elaborar i presentar al director o directora la proposta dels criteris d'organització dels torns de guàrdia del seu àmbit territorial i elaborar els calendaris de guàrdia dels professionals de la seva divisió.
- f) Informar la Secció de Formació, Docència i Recerca Forense de les necessitats de formació, recollint les propostes que se li hagin formulat.
- g) Vetllar pel compliment de l'horari del personal i donar compte al director o directora de les disfuncions detectades.
- h) Elaborar i presentar al director o directora la memòria anual de les activitats.
- i) Elaborar i presentar al director o directora la proposta anual de necessitats i d'adquisició de mitjans materials.
- j) Exercir qualsevol altra funció de naturalesa anàloga que li encarregui l'òrgan superior, d'acord amb la normativa vigent.

Capítol 3

Estructura territorial

Article 14

Les divisions de l'Institut

14.1 L'Institut s'estructura territorialment en sis divisions:

- a) Divisió núm. 1: Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat.
- b) Divisió núm. 2: Barcelona Comarques.
- c) Divisió núm. 3: Girona.
- d) Divisió núm. 4: Lleida.
- e) Divisió núm. 5: Tarragona.
- f) Divisió núm. 6: les Terres de l'Ebre.

Al capdavant de cada divisió hi ha un subdirector o subdirectora.

14.2 L'àmbit territorial de les divisions està integrat per les àrees que s'especifiquen a continuació:

1. Divisió núm. 1, de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, amb seu a Barcelona, exerceix les seves funcions a l'àrea única formada pels partits judicials de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat.
2. Divisió núm. 2, de Barcelona Comarques, amb seu a Barcelona, exerceix les seves funcions a les àrees territorials següents:
 - a) Àrea Llobregat, que comprèn els partits judicials de Sant Feliu de Llobregat, Esplugues de Llobregat, el Prat de Llobregat, Sant Boi de Llobregat, Cornellà de Llobregat i Gavà.
 - b) Àrea Sud, que comprèn els partits judicials de Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú, Igualada i Martorell.
 - c) Àrea del Vallès, que comprèn els partits judicials de Cerdanyola del Vallès, Rubí, Mollet del Vallès, Granollers, Sabadell i Terrassa.

d) Àrea del Maresme, que comprèn els partits judicials de Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Mataró i Arenys de Mar.

e) Àrea de Barcelona Central, que comprèn els partits judicials de Manresa, Berga i Vic.

3. Divisió núm. 3, de Girona, amb seu a Girona, exerceix les seves funcions a les àrees territorials següents:

a) Àrea de Girona Central, que comprèn el partit judicial de Girona.

b) Àrea de Girona Nord, que comprèn els partits judicials de Figueres i la Bisbal d'Empordà.

c) Àrea de Girona Sud, que comprèn els partits judicials de Santa Coloma de Farners, Sant Feliu de Guíxols i Blanes.

d) Àrea de Girona Pirenaica, que comprèn els partits judicials de Puigcerdà, Ripoll i Olot.

4. Divisió núm. 4, de Lleida, amb seu a Lleida, exerceix les seves funcions a les àrees territorials següents:

a) Àrea de Lleida, que comprèn els partits judicials de Lleida, Balaguer i Cervera.

b) Àrea de Lleida Pirenaica, que comprèn els partits judicials de Tremp i de Vielha e Mijaran, la Seu d'Urgell i Solsona.

5. Divisió núm. 5, de Tarragona, amb seu a Tarragona, exerceix les seves funcions a l'àrea única formada pels partits judicials de Tarragona, el Vendrell, Reus, Valls i Falset.

6. Divisió núm. 6, de les Terres de l'Ebre, amb seu a Tortosa, exerceix les seves funcions a l'àrea única formada pels partits judicials de Tortosa, Amposta i Gandesa.

14.3 Per ordre de la persona titular del departament competent en matèria de justícia es pot modificar el nombre d'àrees territorials, la seva denominació i el seu àmbit territorial, tot respectant l'estructura territorial prevista en l'apartat primer d'aquest article.

14.4 De les divisions territorials en depenen els serveis i seccions següents:

a) De la Divisió núm. 1 de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat en depenen el Servei de Patologia Forense i el Servei de Clínica Medicoforense.

Del Servei de Patologia Forense depenen la Secció d'Histopatologia i la Secció d'Anatomia i Antropologia Forense.

Del Servei de Clínica Medicoforense, depenen la Secció de Valoració del Dany Corporal i la Secció de Psiquiatria Forense

b) De la Divisió núm. 2 de Barcelona Comarques depenen el Servei de Clínica Medicoforense Nord i el Servei de Clínica Medicoforense Sud.

c) De la Divisió núm. 3 de Girona depenen el Servei de Patologia Forense i el Servei de Clínica Medicoforense.

d) De la Divisió núm. 4 de Lleida depenen el Servei de Patologia Forense i el Servei de Clínica Medicoforense.

e) De la Divisió núm. 5 de Tarragona depenen el Servei de Patologia Forense i el Servei de Clínica Medicoforense.

f) De la Divisió núm. 6 de Terres de l'Ebre depenen el Servei de Patologia Forense i el Servei de Clínica Medicoforense.

Capítol 4

Serveis, seccions i unitats de l'Institut

Article 15

Serveis de l'Institut

15.1 L'Institut s'organitza en els serveis i seccions següents:

- a) El Servei de Laboratori Forense.
- b) El Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals.
- c) La Secció de Formació, Docència i Recerca Forense.
- c) Els serveis de Patologia Forense.
- d) Els serveis de Clínica Medicoforense.

15.2 L'Institut s'organitza també en unitats, en funció de les necessitats del servei.

Article 16

Servei de Laboratori Forense

16.1 El Servei de Laboratori Forense depèn de la Direcció i la seva competència s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya.

16.2 Al Servei de Laboratori Forense li corresponen les funcions relatives a la realització d'anàlisis biològiques, clíniques i de toxicologia, sens perjudici de les competències de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, que actua com a centre de referència en matèria de la seva especialitat.

16.3 Les funcions del Servei de Laboratori Forense són desenvolupades tant pels metges o metgesses forenses com pel personal dels cossos d'administració general i d'administració especial i pel personal laboral amb funcions de laboratori.

16.4 El Centre de Laboratori de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat centralitza la pràctica d'anàlisis biològiques, clíniques i de toxicologia, derivades de les àrees i divisions de l'Institut.

Article 17.

Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals.

17.1 El Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals depèn de la Direcció i la seva competència s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya.

17.2 Al Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals li corresponen les funcions següents:

- a) La coordinació científicotècnica de les Unitats de Valoració Forense Integral i l'establiment dels criteris de repartiment, el control de la qualitat i del temps de l'emissió dels informes.
- b) La promoció de la formació, la recerca i la docència en matèria de violència masclista i violències sexuals .
- c) La coordinació institucional amb els organismes judicials i altres organismes i institucions per millorar l'atenció a la dona i a les víctimes de violències sexuals.
- d) La proposta de protocols, de pautes d'actuació, d'indicadors i la integració de les dades estadístiques de les unitats de valoració forense integral.
- e) La coordinació amb les subdireccions territorials i, amb els serveis i seccions, per recollir els requeriments i necessitats per tal de homogeneïtzar els criteris d'elaboració de protocols i documents.

Article 18

Secció de Formació, Docència i Recerca Forense

18.1 La Secció de Formació, Docència i Recerca Forense depèn de la Direcció la seva competència s'estén a tot l'àmbit territorial de Catalunya.

18.2 A la Secció de Formació, Docència i Recerca Forense li corresponen les funcions següents:

- a) L'elaboració de la proposta de programa anual de formació i dels programes de recerca i desenvolupament de l'Institut.
- b) La coordinació amb el Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada.
- c) La presentació de la proposta dels programes de formació a la Comissió de Formació i Recerca.
- d) El seguiment i impuls de la docència i les publicacions dels o les professionals de l'Institut, d'acord amb la normativa vigent i els convenis i acords de col·laboració que s'hagin establert amb altres institucions.
- e) L'impuls i el seguiment de la recerca que es porti a terme a l'Institut.
- f) Qualsevol altra funció de naturalesa anàloga a les anteriors que li encarreguin els o les seves superiors jeràrquics.
- g) Exercir com a Cap d'Estudis, en el seu cas, de la Unitat Docent de formació sanitària especialitzada, si compleix els requisits o la titulació exigida.

Article 19

Serveis de Patologia Forense

19.1 Hi haurà un Servei de Patologia Forense a cada divisió de l'Institut, depenent de la Subdirecció, tret de la Divisió núm. 2 de Barcelona comarques.

A la Divisió núm. 2 de Barcelona comarques el servei es prestarà pel Servei de Patologia Forense de la Divisió núm. 1 de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat que té competència en l'àmbit territorial de les Divisions núm. 1 de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat i núm. 2 de Barcelona Comarques.

19.2 Al Servei de Patologia Forense li correspon les funcions següents:

- a) Les relatives a la investigació medicolegal i autòpsies en tots els casos de mort violenta o sospitosa de criminalitat, quan siguin ordenades per l'autoritat judicial o pel Ministeri Fiscal.
- b) La identificació de cadàvers i restes humanes.

19.3 Les funcions del Servei de Patologia Forense són desenvolupades pel personal metge forense d'acord amb la relació de llocs de treball i pels tècnics o tècniques especialistes en aquesta matèria, als centres de patologia forense de l'Institut, d'acord amb la normativa vigent. Excepcionalment, el/la director/a pot autoritzar que determinades pràctiques necròpsiques es puguin realitzar en locals que no siguin els propis o habilitats per l'Institut.

19.4 Del Servei de Patologia Forense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat depenen:

- a) La Secció d'Histopatologia
- b) La Secció d'Anatomia i Antropologia Forense

Article 20

Secció d'Histopatologia

A la Secció d'Histopatologia li corresponen les funcions relatives a l'estudi microscòpic i al diagnòstic de les peces obtingudes en les autòpsies practicades per l'Institut.

Article 21

Secció d'Anatomia i Antropologia Forense

A la Secció d'Anatomia i Antropologia Forense li correspon les funcions d'organització tècnica per a la realització de les autòpsies en aplicació dels protocols i criteris de qualitat establerts, i l'assignació de tasques al personal en funció de les necessitats del servei.

També li correspon les funcions d'estudi necròptic de les restes cadavèriques total o parcialment esqueletitzades per a la identificació i determinació de la causa i circumstàncies de la mort així com les tasques d'estudi odontològic per a la identificació, i les de diagnòstic per la imatge.

Article 22

Centres de Patologia Forense

L'Institut disposa de centres de patologia forense especialitzats en patologia forense que concentren els recursos i mitjans més adequats en aquesta matèria per al desenvolupament de les funcions pròpies del Servei de Patologia Forense. Aquests centres, que centralitzen la pràctica de les autòpsies judicials derivades de les àrees i divisions de l'Institut, són els següents:

- a) Centre de Patologia Forense de la Ciutat de la Justícia de Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat, que realitza les autòpsies de les divisions de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat i de Barcelona Comarques, i actua com a centre de referència de tots els centres de patologia de l'Institut.
- b) Centre de Patologia Forense de Girona.
- c) Centre de Patologia Forense de Lleida.
- d) Centre de Patologia Forense de Tarragona.
- e) Centre de Patologia Forense de les Terres de l'Ebre.

Article 23

Serveis de Clínica Medicoforense

23.1 Hi haurà un Servei de Clínica Medicoforense a cada divisió de l'Institut depenent de la Subdirecció, tret excepte de Divisió núm. 2 de Barcelona Comarques.

A la Divisió núm. 2 de Barcelona Comarques, ~~per la seva extensió~~, hi ha dos serveis de Clínica Medicoforense, que depenen de la Subdirecció:

- a) El Servei de Clínica Medicoforense Nord amb competència en l'àmbit territorial de les àrees del Vallès, del Maresme i Barcelona central.
- b) El Servei de Clínica Medicoforense Sud amb competència en l'àmbit territorial de les àrees Llobregat i Sud.

23.2 Al servei de Clínica Medicoforense li corresponen les funcions relatives a la realització dels peritatges medicolegals i, en particular, al control periòdic de les persones lesionades,

valoració dels danys corporals, valoracions psiquiàtriques i també l'assistència o vigilància facultativa a les persones detingudes que es trobin a disposició judicial o del Ministeri Fiscal.

23.3 Les funcions dels serveis de Clínica Medicoforense són desenvolupades pels metges o metgesses forenses i per la resta de personal adient de l'Institut en l'àmbit de les àrees territorials.

23.4 Del Servei de Clínica Medicoforense de la Divisió de Barcelona Ciutat i l'Hospitalet de Llobregat depenen:

- a) La Secció de Valoració del Dany Corporal
- b) La Secció de Psiquiatria Forense

Article 24

Secció de Valoració del Dany Corporal

A la Secció de Valoració del Dany Corporal li correspon les funcions relatives a l'emissió dels dictàmens sobre les persones lesionades i la valoració dels danys corporals i altres peritatges mèdics.

Article 25

Secció de Psiquiatria Forense

A la Secció de Psiquiatria Forense li correspon les funcions relatives a l'emissió dels dictàmens que l'autoritat judicial o el Ministeri Fiscal requereixen sobre aquesta especialitat

Article 26

Altres seccions

Mitjançant una Ordre del conseller o consellera competent en matèria de justícia, es poden crear seccions dependents dels serveis, si es considera necessària una major especialització en l'emissió de dictàmens.

Article 27

Clíniques medicoforenses

En els edificis judicials dels diferents partits judicials hi ha espais adients reservats per a les delegacions dels serveis, o seccions, de clínica medicoforense per tal de portar a terme les activitats pròpies del Servei de Clínica Medicoforense i del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals establertes als articles 17.2 i 23.2.

Article 28

Provisió dels llocs de cap de servei i cap de secció

28.1 Els llocs de treball de cap de servei i cap de secció de l'Institut es proveeixen entre personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses, mitjançant el sistema de concurs específic, d'acord amb criteris d'especialització o capacitació específica que estableixi la corresponent relació de llocs de treball.

28.2 Sens perjudici del previst a l'apartat anterior, els llocs de cap del Servei de Laboratori Forense i cap de la Secció d'Histopatologia, es poden proveir entre personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses o entre personal funcionari d'altres cossos

d'administració general o especial, mitjançant el sistema de concurs específic, d'acord amb el que estableixi la relació de llocs de treball.

28.3 Els o les caps de servei i caps de secció que pertanyen al cos de metges o metgesses forenses exerceixen, a més de les funcions pròpies del càrrec, les de metge o metgessa forense a la seva divisió.

Article 29

Les unitats

29.1 A l'Institut podran crear-se unitats o equips multidisciplinars formats per personal mèdic forense, de la psicologia, del treball social o d'altres àrees del coneixement, en funció de les necessitats de l'Institut.

29.2 Aquestes unitats dependran dels serveis, s'establirà l'àmbit territorial d'actuació de cadascuna i podran ser coordinades per qualsevol dels professionals que les integren.

29.3 La funció d'aquestes unitats serà abordar aquells assumptes que requereixen una intervenció multidisciplinar o especialitzada determinada per les característiques de les víctimes o pel contingut de la intervenció.

Article 30

Unitats de valoració forense integral

30.1 En el marc de la normativa vigent en la matèria, l'Institut disposa d'unitats de valoració forense integral, de les quals formen part metges o metgesses forenses, i personal de la psicologia i del treball social per garantir l'assistència especialitzada, específica i coordinada a les víctimes de violència masclista i violències sexuals i per al disseny de protocols d'actuació global i integral en casos de violència masclista i violències sexuals.

30.2 Existiran les unitats de valoració forense integral següents:

- a) La Unitat de Valoració Forense Integral de la Ciutat de la Justícia i l'Hospitalet de Llobregat que exerceix les seves funcions als partits judicials de Barcelona i de l'Hospitalet del Llobregat.
- b) La Unitat de Valoració Forense Integral de Barcelona nord que exerceix les seves funcions als partits judicials de Badalona i Santa Coloma de Gramenet.
- c) La Unitat de Valoració Forense Integral del Maresme: que exerceix les seves funcions als partits judicials de Mataró i Arenys.
- d) La Unitat de Valoració Forense Integral de Granollers que exerceix les seves funcions als partits judicials de Granollers i Mollet del Vallés.
- e) La Unitat de Valoració Forense Integral de Sabadell que exerceix les seves funcions als partits judicials de Sabadell i Cerdanyola del Vallés.
- f) La Unitat de Valoració Forense Integral de Terrassa que exerceix les seves funcions als partits judicials de Terrassa i Rubí.
- g) La Unitat de Valoració Forense Integral de Barcelona central que exerceix les seves funcions als partits judicials de Manresa, Vic, Berga i Igualada.
- h) La Unitat de Valoració Forense Integral del Baix Llobregat que exerceix les seves funcions als partits judicials de Cornellà, Sant Feliu de Llobregat, Esplugues, El Prat, Sant Boi de Llobregat i Martorell.

i) La Unitat de Valoració Forense Integral del Sud que exerceix les seves funcions als partits judicials de Gavà, Vilanova i la Geltrú i Vilafranca del Penedès.

j) La Unitat de Valoració Forense Integral de Girona que exerceix les seves funcions als partits judicials de la província de Girona.

k) La Unitat de Valoració Forense Integral de Lleida que exerceix les seves funcions als partits judicials de la província de Lleida.

l) La Unitat de Valoració Forense Integral de Tarragona que exerceix les seves funcions als partits judicials de Tarragona, Reus, El Vendrell, Valls i Falset.

m) La Unitat de Valoració Forense Integral de Terres de l'Ebre que exerceix les seves funcions als partits judicials de Tortosa, Amposta i Gandesa.

30.3 L'àmbit territorial d'actuació de cada unitat és l'establert a l'apartat anterior, sense perjudici que, per necessitats del servei, amb l'informe previ del cap o la cap del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals i del subdirector o subdirectora respectiu, el director o directora de l'Institut, pugui reorganitzar aquest àmbit territorial d'actuació.

30.4 La coordinació interna de cada unitat de valoració forense integral correspondrà a qualsevol dels professionals que conformen el seu personal.

30.5 A les unitats de valoració forense integral els correspon:

a) Garantir l'assistència tècnica especialitzada en matèria de violència de gènere i violències sexuals.

b) Dissenyar els protocols d'actuació global e integral en els casos de violència de gènere i violències sexuals.

c) Recollir informació i elaboració d'estadístiques amb l'objectiu de generar coneixement sobre aquestes violències específiques.

d) Formació, docència i recerca en matèria de violència de gènere i violències sexuals, seguint les indicacions del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals.

Els metges o metgesses forenses de les unitats de valoració forense integral depenen dels serveis de Clínica Medicoforense de l'Institut, excepte a la Divisió de Barcelona i l'Hospitalet del Llobregat que depenen del cap o la cap del Servei de Violència contra la Dona i Violències Sexuals.

Article 31

Altres unitats

Es poden crear altres unitats quan sigui necessari per a un millor abordatge de qüestions específiques, tant tècniques d'àmbits de coneixement o recerca o docència, com de coordinació per a una gestió més eficient dels recursos destinats a un àmbit d'intervenció, o altres finalitats anàlogues.

Capítol 5

Personal de l'Institut i estructura administrativa

Article 32

Centre de destinació i adscripció del personal

32.1 El centre de destinació dels metges o metgesses forenses i de la resta de personal a què fa referència aquest Reglament és l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya.

32.2 Els metges o metgesses forenses i la resta de personal de l'Institut presten serveis a l'àrea territorial a la qual es troben adscrits, d'acord amb les instruccions que reben del subdirector o directora territorial respectiu.

De conformitat amb el que estableix l'art 5.1), per acord de la Direcció, i amb la consulta prèvia a l'òrgan competent en matèria de personal de la Secretaria per a l'Administració de Justícia, de forma justificada i quan ho requereixen les necessitats del servei, el personal de l'Institut pot prestar serveis en àrees territorials diferents d'aquella a la qual es troba adscrit, d'acord amb les instruccions del director o directora de l'Institut, i amb dret a percebre les indemnitzacions per raó de servei que siguin procedents.

32.3 El lloc de treball dels subdirectors o subdirectores territorials és a la seu de la divisió corresponent.

Article 33

Personal destinat a l'Institut

33.1 Presta serveis a l'Institut el personal funcionari pertanyent al cos de metges o metgesses forenses.

Els metges o metgesses forenses poden estar especialitzats o capacitats en les diferents àrees temàtiques de la medicina forense.

33.2 També presten serveis a l'Institut el personal funcionari d'altres cossos d'administració general i d'administració especial i dels cossos de gestió processal i administrativa, de tramitació processal i administrativa i d'auxili judicial de l'Administració de Justícia, de conformitat amb el que estableixi la corresponent relació de llocs de treball.

33.3 També hi ha a l'Institut llocs de personal tècnic especialista en patologia forense així com altres llocs de personal laboral que exigeixin les necessitats del servei.

Article 34

Relació de llocs de treball

34.1 La relació de llocs de treball de l'Institut determina l'adscripció dels metges o metgesses forenses i de la resta de personal de l'Institut als partits judicials de les àrees territorials de les diferents divisions.

En la relació de llocs de treball de l'Institut també es fan constar els diferents tipus de lloc, la seva denominació i característiques, el complement retributiu específic, la forma de proveir-los i els requisits exigits per desenvolupar-los.

34.2 Mitjançant la relació de llocs de treball es poden crear llocs de treball singulars de responsable o coordinador d'unitats o de determinats àmbits d'actuació específica.

34.3 La relació de llocs de treball de l'Institut es publica al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

34.4 La relació de llocs de treball s'aprova, pel que fa al personal funcionari dels cossos al servei de l'Administració de Justícia, de conformitat amb el que estableixen la Llei orgànica del poder judicial i les disposicions normatives que la despleguen.

Article 35

La Gerència

35.1 L'Institut disposa d'una Gerència, amb rang assimilat a servei, que depèn directament de la Direcció, i es proveeix d'acord amb el que estableixi la relació de llocs de treball.

35.2 Correspon a la Gerència de l'Institut desenvolupar les tasques de caràcter administratiu que li encarregui la Direcció, especialment les de gestió administrativa de mitjans personals, materials i econòmics, i la coordinació estadística, dels arxius i de la memòria anual de l'Institut.

35.3 A les divisions de l'Institut que, pel volum de treball ho requereixin, pot haver llocs singulars de suport administratiu dependents funcionalment de la Gerència de l'Institut i que desenvoluparan les tasques administratives que li encarregui el subdirector o subdirectora respectiu, especialment les de gestió de personal i de mitjans materials.

35.4 La Gerència i, si escau, els llocs singulars de suport administratiu, tenen el suport i la col·laboració de la Secretaria General i de la Secretaria per a l'Administració de Justícia en l'àmbit de les seves respectives competències.

Capítol 6

Formació, docència i recerca

Article 36

Activitats de formació, docència i recerca.

36.1 L'Institut realitzarà activitats de formació, docència i recerca relacionades amb les ciències forenses, contribuint a la formació inicial i continuada de metges forenses, psicòlegs i treballadors socials, així com de jutges, fiscals, lletrats de l'Administració de Justícia, i resta de personal funcionari i laboral destinat en els Instituts, en les matèries pròpies de la seva competència.

36.2 L'Institut en la mesura que s'acrediti com a unitat docent per a la formació sanitària especialitzada en ciències de la salut podrà col·laborar com a dispositiu docent sempre que s'estableixin els acords pertinents de col·laboració docent.

36.3 La recerca que es faci en l'àmbit de l'Institut ha de comptar amb l'aprovació de la Comissió de Formació i Recerca. Els projectes de recerca han de complir amb la normativa en matèria de recerca i de protecció de dades en aquest àmbit. Aquesta recerca comprèn tant la que facin professionals de l'Institut, en el seu àmbit, com la que realitzin altres professionals i investigadors o investigadores externes amb qualsevol dada o mostra provinent o facilitada per l'Institut o a les seves instal·lacions.

Article 37

La Comissió de Formació i Recerca

37.1 L'Institut compta amb una Comissió de Formació i Recerca, que col·labora en les activitats de formació organitzades pel Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada del Departament de Justícia, Drets i Memòria, altres departaments de la Generalitat de Catalunya o altres administracions públiques, impulsa les tasques docents i d'investigació, i proposa els projectes d'investigació i els plans de formació de l'Institut.

37.2 Aquesta Comissió està integrada pels membres següents:

- a) El director o directora de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya
- b) Un o una representant del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada.
- c) El o la cap de la Secció de Formació, Docència i Recerca Forense;
- d) Tres metges o metgesses forenses,
- e) Un facultatiu o facultativa de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses,
- f) Tres catedràtics o catedràtiques o professors o professores universitàries preferentment de Medicina Legal

Exerceix la presidència el director o directora de l'Institut, o el membre en qui delegui.

El o la gerent de l'Institut assisteix a les reunions de la Comissió de Formació i Recerca amb veu i sense vot, i actua com a secretari o secretària de la Comissió.

37.3 Els membres de la Comissió són nomenats pel director o directora de l'Institut; els metges o metgesses forenses, a proposta del Consell de Direcció; el o la representant del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada a proposta del director o directora del Centre; el facultatiu o facultativa, a proposta de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, i els catedràtics o catedràtiques o professors o professores universitàries, a proposta de les universitats corresponents.

37.4 Els membres de la Comissió de Formació i Recerca són nomenats per un termini de quatre anys i cessen un cop transcorregut el termini pel qual han estat nomenats.

També cessen per renúncia i per deixar de tenir la condició per la qual van ser nomenats.

37.5 A proposta de la Comissió poden participar-hi amb veu però sense vot altres persones expertes quan l'especificitat de la matèria així ho aconsella.

37.6 En tot allò que no preveu aquest Reglament, la Comissió de Formació i Recerca es regeix per la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat i per les seves normes de funcionament intern.

Article 38

Unitat Docent per a la formació sanitària especialitzada

38.1 L'Institut es pot acreditar com a Unitat Docent per a impartir la formació sanitària especialitzada en l'especialitat de medicina legal i forense.

38.2 El funcionament d'aquesta Unitat i de la seva Comissió de Docència s'ajustarà a la normativa vigent de formació sanitària especialitzada, i les específiques de l'especialitat de medicina legal i forense.

38.3 El suport tècnic i administratiu per al funcionament de la Unitat Docent correspondrà a la Gerència de l'Institut.

Article 39

La comissió de docència.

39.1 És l'òrgan col·legiat al qual li correspon organitzar la formació, supervisar la seva aplicació pràctica i controlar el compliment dels objectius previstos en el programa formatiu de l'especialitat de Medicina Legal i Forense.

Així mateix, correspon a la comissió de docència facilitar la integració de les activitats formatives dels residents amb l'activitat assistencial i ordinària de l'Institut, planificant la seva activitat professional en el mateix conjuntament amb els òrgans directius de l'Institut.

La direcció del Institut, les persones responsables dels dispositius docents en els quals s'imparteixi la formació i les comissions de docència de tots dos estaran obligats a informar-se mútuament sobre les activitats laborals i formatives dels residents, a fi de decidir conjuntament sobre la seva adequada integració amb l'activitat de l'Institut o del dispositiu docent de què es tracti.

39.2 La comissió de docència estarà presidida pel cap d'estudis de formació especialitzada, a la qual correspondrà la direcció de les activitats de planificació, organització, gestió i supervisió de la docència especialitzada. En la seva composició existirà, en tot cas, representació dels tutors de la formació i dels residents.

39.3 La figura del Cap d'Estudis recaurà en el cap o la cap de la Secció de Formació, Docència i Recerca Forense de l'Institut, sempre que compleixi amb els requisits de titulació exigits.

39.4 A la comissió de docència li seran aplicables els criteris generals que fixi la legislació sanitària per a la formació especialitzada, sense perjudici de la normativa específica de l'Administració de Justícia.

Article 40

Col·laboració amb les universitats i altres institucions

40.1 L'Institut col·labora amb les universitats o altres institucions mitjançant convenis i altres instruments de cooperació subscrits pel Departament de Justícia, i promou la participació i vinculació dels metges o metgesses forenses en l'activitat docent, de recerca o altres finalitats d'interès públic relacionades amb la medicina legal i forense i amb el seu àmbit d'actuació.

40.2 El Departament de Justícia pot establir, amb altres administracions, institucions, o entitats sanitàries, públiques i privades, concerts o convenis adreçats a la utilització de locals, serveis i mitjans tecnològics per a la instal·lació i el funcionament de l'Institut.

40.3 L'Institut pot participar o col·laborar, mitjançant acords o convenis, en projectes d'interès per al coneixement i desenvolupament de la medicina i les ciències forenses, que portin a terme institucions públiques o privades, també d'àmbit internacional.

40.4 L'Institut pot col·laborar en la formació inicial i continuada dels metges o metgesses forenses, o d'altres àmbits de la medicina, tant de l'àmbit estatal com de l'estranger, acollint propostes de rotació, quan el projecte formatiu corresponent sigui validat per la Comissió de Formació i Recerca i hi hagi disponibilitat d'acollida sense afectació a la prestació del servei.

Capítol 7

Altres funcions

Article 41

L'Institut com a font d'informació.

41.1 L'Institut facilitarà l'accés a la informació o, en el seu cas la proporcionarà, a aquelles administracions o institucions mitjançant els diferents acords, convenis o instruments que es reglamentin, d'acord amb la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

41.2 L'Institut informará a les autoritats estadístiques sobre les causes de mort en el cas de les defuncions amb intervenció judicial, sense perjudici de les col·laboracions en aquesta mateixa matèria amb altres administracions o institucions.

41.3 L'Institut informará anualment, mitjançant la Direcció General de Modernització de l'Administració de Justícia, de la seva activitat a la Comissió Nacional d'Estadística Judicial.

Article 42

Relacions amb altres institucions i amb particulars.

42.1 A l'Institut es podran realitzar estudis, anàlisis i recerques interessats per organismes o empreses públiques o institucions privades, d'acord amb les instruccions dictades pel Departament de Justícia, Drets i Memòria en supòsits que es prevegin reglamentàriament i que afectin l'interès general.

42.2 L'Institut realitzarà perícies a sol·licitud de particulars, en les reclamacions extrajudicials per fets relatius a la circulació de vehicles de motor en els termes previstos a la normativa sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, mitjançant el procediment regulat normativament.

42.3 En aquests casos de perícies a sol·licitud de particulars, el Departament de Justícia, Drets i Memòria fixarà un preu públic com a contraprestació de la perícia.

Article 43

Successos amb víctimes múltiples.

43.1 L'Institut haurà de tenir previst, amb la col·laboració de les diferents administracions públiques, particularment Protecció Civil, un pla d'actuació territorial medicoforense per a successos amb víctimes múltiples, que inclourà el transport de cadàvers, les instal·lacions alternatives en el cas que el nombre de cadàvers superi la capacitat de l'Institut i la coordinació amb les diferents unitats del Departament de Justícia, Drets i Memòria.

43.2 Participarà i col·laborarà amb les autoritats de Protecció Civil en l'elaboració de protocols, de plans territorials o locals i de plans sectorials de Protecció Civil.

43.3 L'Institut fomentarà la formació dels diferents professionals en la resposta forense en successos amb víctimes múltiples.

43.4 Participarà i col·laborarà amb la Comissió Tècnica Nacional per a Successos amb Víctimes Múltiples, segons se'ls interressi d'acord amb la normativa vigent.

Article 44

Col·laboració internacional.

44.1 L'Institut podrà col·laborar o integrar-se en institucions internacionals del camp de la medicina i les ciències forenses en aquells temes propis de la seva disciplina professional,

una vegada escoltat el Gabinet Tècnic, i amb l'autorització prèvia del Departament de Justícia, Drets i Memòria, que establirà la forma i procediment d'aquesta participació.

44.2 Aquesta col·laboració i cooperació internacional tindrà finalitat docent, formativa o d'assessorament en temes de contingut forense.

Article 45

Col·laboració de l'Institut amb entitats externes en el marc de l'activitat pericial

El director o directora de l'Institut pot demanar la col·laboració de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses i del laboratori de policia científica dels Mossos d'Esquadra i d'altres laboratoris de policia científica amb seu a Catalunya, en aquells supòsits en què pugui considerar-se convenient per als resultats de la investigació. També pot demanar la col·laboració dels laboratoris clínics de la xarxa hospitalària d'utilització pública de Catalunya.

Article 46

Comitè d'Ètica de l'Institut

46.1 L'Institut elaborarà un Codi Ètic que incorpori els valors ètics a la cultura organitzativa en un marc d'integritat i de qualitat institucional.

46.2 Es constituirà un Comitè d'Ètica de l'Institut que estarà integrat per tres persones de l'Institut, un/a president/a i dos vocals, designades pel Consell de Direcció i nomenades per la Direcció per un període de 3 anys, renovable per un període igual. La persona amb més antiguitat exercirà la presidència d'aquest comitè. Es podrà comptar amb l'assistència i l'assessorament d'especialistes d'altres institucions o administracions.

46.3 Aquest Comitè es reunirà amb la periodicitat suficient i en tot cas al menys dues vegades a l'any.

46.4 Les funcions d'aquest Comitè seran:

- a) Vetllar per el compliment dels valors del codi.
- b) Resoldre i emetre recomanacions relatives a dubtes, conflictes o situacions controvertides, entre d'altres.
- c) Promoure la seva difusió, sensibilització i formació al personal de l'Institut.
- d) Proposar les adaptacions i actualitzacions del Codi Ètic.
- e) Emetre els informes que li siguin sol·licitats i elaborar un informe anual de la seva activitat que es presentarà al Consell de Direcció.

46.5 La Secretaria per a l'Administració de Justícia del Departament habilitarà els mitjans necessaris pel seu funcionament.